

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

Endvidere maa Udvalget i Almindelighed ikke tildele en Lejlighed mere end een værelsesøgende, forinden samtlige Lejligheder med overtallige Værelser, selv de med kun 1 overtalligt Værelse, har faaet tildelt en logerende.

Udvalget kan kun anvise enlige til de overtallige Værelser og skal endvidere tage Hensyn til Lejlighedsindehaverens berettigede Ønsker med Hensyn til den anviste Lejers Køn og Alder. Er Lejlighedens Indehaver eller dennes Ægtefælle 70 Aar eller derover, kan Anvisning ikke finde Sted.

De Vilkaar, der skal gælde i Lejemaalene, maa overlades til Parternes indbyrdes Aftale. Det er dog anset for nødvendigt i Loven at fastslaa visse Rettigheder for Lejeren og dermed paa den anden Side at fastslaa, at paa disse Punkter gaar Udlejerens Pligter heller ikke videre. Lejelovents almindelige Bestemmelser for Udleje af Enkeltværelser — saavel de almindelige Regler om Kontrol med Lejefastsættelse som Reglerne for fri Opsigelighed — finder Anvendelse paa Lejemaal, der indgaas i Henhold til Loven.

For at gøre hele Ordningen saa lempelig som mulig, giver Forslaget Indehaveren af en Lejlighed Mulighed for at frigøre sig for Pligten til at udleje mod Betaling af en Afgift. Man giver altsaa den, der rammes af Ordningen, Valget mellem at efterkomme Udvalgets Paalæg om Udlejning eller at købe sig fri. Princippet er, at Lejlighedens Indehaver til enhver Tid kan kræve sig fritaget for Pligten til Udleje mod at betale Afgift eller omvendt kræve sig fritaget for Erlæggelse af Afgift mod at stille Værelser til Raadighed til Udleje.

Afgiften udgør i Hovedstadsområdet 40 Kr. maanedlig pr. Værelse, i de øvrige Byomraader 35 Kr., men for Lejligheder med 3 udlejningspligtige Værelser eller derover gælder en noget højere Sats.

Afgiften indgaar i en særlig Fond, hvis Midler — med Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg i hvert enkelt Tilfælde — udelukkende kan anvendes til Støtte til Tilvejebringelse og Indretning af særlige Boliger for Ungdommen.

§ 22 indeholder nogle Ændringer i Lejelovent, hvis Gennemførelse er nødvendiggjort ved Værelseanvisningsloven. Ændringerne gaar ud paa, at Fremlejenævnet ogsaa skal godkende Lejeaftaler om enkelte Værelser, der af Ejendommens Ejer udlejes til værelsesøgende. Efter den hidtil gældende Bestemmelse var en saadan Aftale

ikke undergivet Kontrol, hvorimod Forhøjelse af Lejen ved Indgaaelse af nyt Lejemaal skulde forelægges Nævnet. Endvidere foreslaas det, at Fremlejenævnet paa eget Initiativ skal kunne nedsette Lejen i Tilfælde, hvor Nævnet bliver bekendt med, at der oppebæres Misforholdsleje.

Med disse Bemærkninger skal jeg tildele mig at anbefale Lovforslaget, der er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting, til dette høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Chr. J. Hansen: Et af de største, og jeg tror ogsaa, man kan sige et af de vanskeligste Efterkrigsproblemer, som Regering og Rigsdag har haft at tumle med, er uden al Tvivl Boligspørgsmaalet. Jeg tror ikke, der siges for meget, naar jeg siger, at saafremt det lykkes den nuværende højtærede Minister for Byggeri og Boligvæsen at løse dette Spørgsmaal, vil der skabes stor Tilfredshed i alle Befolkningkredse, og den højtærede Minister vil blive mindet med Taknemlighed langt ud i Fremtiden, hvad vel nok hører til Sjældenhederne for Ministre i Almindelighed og Rigsdagsmænd i Særdeleshed, uanset deres gode Egenskaber og Fortræffelighed. Men det kan ikke nægtes, at naar Boligspørgsmaalet drøftes ude omkring i Befolkningen, saa ser man hen til den nuværende højtærede Minister for Byggeri og Boligvæsen med store Forventninger og Forventninger, som jeg tror vil blive indfriet.

Den Begyndelse, der blev gjort med Planlægning og Igangsættelse af Byggeriet, tyder i hvert Fald paa, at man er inde paa det rigtige Spor, og naar nu alle hidtil udsendte Cirkulærer og Bekendtgørelser for Byggeriet efterhaanden samles i eet, saa at de gældende Bestemmelser bliver mere overskuelige for dem, der ude omkring i Kommunerne skal administrere dem, og Administrationen ogsaa vil være smidig, tror jeg paa et Resultat og et Resultat, der ogsaa nok skal blive godt.

Jeg har set en Opgørelse, hvorefter der skulde skaffes 40 000 Lejligheder her i Landet, før Boligbehovet kan siges at være nogenlunde dækket. Naar det er Tilfældet, forstaar man, hvor meget dette Spørgsmaal maa interessere Befolkningen og i Særdeleshed da den Del af Befolkningen, der bor under elendige Boligforhold, saa elendige, at det i mange Tilfælde grænser det til det utrolige. Men Sagen interesserer ogsaa de mange, som maaske ikke direkte